

[DOKONAWCA *sb m*

A sg dok(o)nâwcę [zapis: -e].

Sł stp, Cn brak.

Doprowadzający do końca zaczęte dzieło, realizator:

*Szereg: »sprawca i dokonawca wiary«: bieźmy przez ćirpliwość ku wyłthâwionemu nam boiowi/
patrzâjąc ná łprawce y ná dokonawce wiary Iezufâ [*auctorem fidei et consummatorem Iesum*] *Leop
Hebr 12/2 (Linde).**

Synonim: sprawca.

SB